

TAMRON 18–270 mm TO NEMŮŽE FUNGOVAT!

Přesně tato věta v titulku mne napadla, když byl tento širokorozsahový zoomový objektiv uváděn na trh. Většina mých objektivů je monofokálních, potpím si na špičkovou kvalitu obrazu, a tak jsem k tomuto objektivu zákonitě přistupoval s velkým, ale opravdu hodně velkým despektem. Ale ocenil jsem alespoň odvalu zástupce Tamronu, že mi vůbec tento objektiv poskytl k recenzi.

Netušil jsem, že to nakonec dopadne jinak, a že opticko-fyzikální zázraky se občas dějí. Z despektu se již po prvních testech stal celkem slušný respekt. Tamron 18–270 mm? Funguje to! Podívejme se nyní na to, co objektiv fotografům nabízí a pro koho je určen především.

Protože celý název objektivu, tedy Tamron AF 18–270 mm f/3,5–6,3 Di-II VC PZD je poměrně složitý, rozklíčujeme si nejprve význam jeho zkratk. Že se jedná o autofokusový objektiv je asi každému ze zkratky AF jasné, ale co znamená označení Di-II? Tamron takto označuje objektivy, které jsou určeny výhradně pro digitální zrcadlovky s APS-C snímačem. Zkratka PZD znamená, že je objektiv vybaven ultrasonickým ostřením Piezo Drive s unikátním piezoelektrickým systémem pohonu rotoru. Označení VC pak znamená, že objektiv je vybaven systémem optické stabilizace obrazu (Vibration Compensation). Tento objektiv je dodáván s bajonetem Canon,

Nikon a Sony, systém optické stabilizace VC ale není u Sony bajonetu k dispozici, protože tyto zrcadlovky mají vlastní stabilizační systém v těle fotoaparátu. S bajonetem Pentax se objektiv nedodává. Za pozornost jistě stojí i samotná optická konstrukce.

Konstrukce

Optická soustava je složena ze 16 čoček ve 13 skupinách, a obsahuje celou řadu speciálních optických členů. Hned dva členy jsou z LD skla (Low Dispersion - sklo s nízkým rozptylem), jeden člen je z AD skla (Anomalous Dispersion - sklo s anomální disperzí). Optická soustava dále obsahuje dva skleněné asférické členy a jeden hybridní asférický člen. Není ani divu, vždyť při konstrukci 15násobného zoomu

Nahoře: Objektiv Tamron AF 18–270 mm f/3,5–6,3 Di-II VC PZD nabízí zdařilý design a profesionálně působící konstrukci.

Zcela nahoře: Makrozáběr snímáný s ohniskem 270 mm v měřítku 1:4, clona f/8, čas 1/500 sec., korekce -1/3 EV, aktivován systém optické stabilizace.

se museli vývojáři poprat s mnoha optickými vadami, a je patrné, že využili nejmodernější technologie a skla. Ekvivalentní rozsah ohniskové vzdálenosti je u APS-C čipů skutečně úctyhodný, u Nikonu DX je to 27–405 mm.

Objektiv je důsledně vymezen pro použití s digitálními zrcadlovkami a jeho stavba je optimalizována pro minimalizaci nepříjemného vlivu odrazu světla od digitálního snímače. Všechny optické členy jsou oboustranně zušlechťeny antireflexními vrstvami Tamron pro celý rozsah vlnových délek viditelného světla (BBAR - Broad-Band Anti-Reflection). Velmi důvěryhodně vypadá i mechanická konstrukce. Design je moderně střížený, a nutno říci, že např. Nikonu D7000, se kterým jsem objektiv testoval, opravdu více než sluší, zlatý proužek dodává designu prvek exkluzivity. Veškeré pohyblivé části objektivu jsou velmi dobře vytesněny s minimální vůlí, a přes velký rozsah zoomu je změna ohniskové vzdálenosti dostatečně plynulá, pouze v oblasti 100–70 mm je při zpětném otáčení zoomovacího kroužku o poznání tužší, ale stále plynulá, bez cukání. Během testování se neobjevily žádné komplikace s kompatibilitou, a žádné funkce fotoaparátu nebyly omezeny (Nikon D7000).

Vadí mi jen vyšší hlučnost systému optické stabilizace VC oproti originálnímu systému Nikon. Při fotografování to nevadí (systém je slyšet jen v tichu a ne na velkou vzdálenost), ale při natáčení videoklipů tichých scén nelze zvukovou stopu použít bez přídavného externího mikrofonu.

Tamron 18–270 mm Di-II nepatří mezi lacině působící bakelítáky, právě naopak. Mechanická stavba je masivní a odolná, pevná, s velmi kvalitní povrchovou úpravou, jako celek působí profesionálním dojmem. Také bajonet objektivu je precizně zpracovaný a kovový. Na pravé straně objektivu (při pohledu shora po nasazení na fotoaparát) je zámek zabezpečující objektiv proti samovolnému vysouvání při transportu (k tomu dochází pouze při silnějších otřesech, za chůze s fotoaparátem na rameni se nevysouvá).

Na levé straně objektivu je vypínač autofokusového systému, který uvolní mechanickou brzdu ostřícího kroužku, a dále vypínač optické stabilizace VC. Sluneční clona je tvarovaná, s uchycením pomocí vnějšího bajonetu objektivu s možností reverzního upevnění. Objektiv je dodáván s přední krytkou s vnitřním úchytem, který umožňuje sejmutí i upevnění krytky bez nutnosti demontáže sluneční clony. Průměr závitů pro filtr je 62 mm (příruba se neotáčí), délka v základní pozici při 18 mm je pouze 96,4 mm a hmotnost 450 g.

Optické vlastnosti

Optické vlastnosti objektivu Tamron AF 18-270 mm f/3,5-6,3 Di-II VC PZD jsou v rámci dané kategorie více než překvapující, u objektivů tzv. All-in-one jednoznačně výsoce nadstandardní, a vyhoví tak i náročnějším uživatelům.

Asi největším překvapením je pro mne vzhled oblastí mimo pole hloubky ostrosti (bokeh) u delších ohniskových vzdáleností (nad 50 mm),

tedy u ohnisek, kde se práce s menší hloubkou ostrosti předpokládá především. Očekával jsem, vzhledem k rozsahu zoomu, cosi velmi nehezkeho, ale jak sami můžete vidět na fotografiích, bokeh je velmi příjemný a měkký, a to téměř při všech nastaveních ohniskové vzdálenosti. Takto příjemné zobrazení nemají ani mnohé značkové nízkorozsahové zoomové objektivy profesionální třídy. Pouze u nejkratšího ohniska při zaostření na velmi krátkou vzdálenost (méně než cca 1,5 m) je patrný vznik kroužků místo koleček.

Vzhledem k počtu optických členů a rozsahu ohniskových vzdáleností je velkým překvapením chování objektivu v protisvětle. Je vidět, že důsledně potažení optických členů antireflex-

ními vrstvami se vyplatilo, a s fotografováním v protisvětle si nemusíte dělat větší starosti, a to i se sluncem přímo v záběru, kdy barevných reflexů je skutečně jen minimum, také přsvícení plošného protisvětla do stínů je až neuvěřitelně malé, prakticky zanedbatelné, a objektiv tak nezklame ani v typicky letních extrémních světelných podmínkách.

Z hlediska kresby se objektiv přes svůj extrémní rozsah chová jako běžný zoomový objektiv střední třídy a kvalitou obrazu je rozhodně nad většinou setových objektivů. Při úplném odclonění je kresba změkčená, v rohových oblastech při krátkém ohnisku je mírně excentricky máznutá, ale pro většinu námětů akceptovatelná. Po přiclouzení o 2/3 clonového kroku je již ostrost objektivu velmi dobrá a s dalším cloněním se dále zlepšuje, optimum je mezi f/5,6–f/11 na krátkém, a f/8–f/14 na dlouhém konci.

Front & Back focus

Zde maličko odbočím, protože občas se v různých diskusích objeví „drby“ na ten či onen objektiv a nutnost jeho výběru z několika kusů (ted' nemám na mysli tento konkrétní objektiv). Amatérské „okometrické“ testy na snímcích cvaknutých ze dveří obchodu, bez stativu, obvykle navíc posuzované na monitoru fotoaparátu, kde se ve skutečnosti zobrazuje jen nesignifikantní náhled JPG, dokáží odsoudit ne jeden objektiv, a přitom zcela neprávem. Zvláště v případě APS-C snímačů je totiž sečná vzdálenost optické soustavy od roviny čipu nesmírně kritická, a sebemenší odchylka AF systému může vyvolat dojem zásadní neostrosti obrazu.

K odchylkám dochází i u drahých profesionálních objektivů, a každý objektiv by měl být seřazen pro každý konkrétní kus fotoaparátu, se kterým je používán. Nejnovější D-SLR již umožňují i uživatelské nastavení AF roviny pro konkrétní objektiv (Front-focus, Back-focus). Příkladem

Snímek s objektivem nastaveným na 18 mm. Čas 1/200 sec., f/8, ISO 100, polarizační filtr.

Nahoře celkový záběr, ohnisko 18 mm, f/9, čas 1/320 sec., a výřezy z formátu 21x31,5 cm. Kresebnost objektivu je v této třídě nadstandardní a uspokojí potřeby i náročnějších uživatelů.

může být zkušební snímek ze dveří obchodu, kde „testující“ uživatel vyfotografuje fasádu domu na druhé straně ulice. V případě, že ve skutečnosti je objektiv zaostřen např. 30 cm za nebo před zeď, nebude na snímku s delším ohniskem a nízkou clonou vůbec nic ostrého, přestože sám o sobě má objektiv kresebnost vynikající. Mám dokonce opakovanou zkušenost s tím, že stejný objektiv na dvou modelově shodných tělech fotoaparátů vyžaduje rozdílné serížení.

Pokud vás překvapuje kresebnost objektivu Tamron 18-270 mm zde v článku oproti ukázkám v některých jiných recenzích, pak je to tím, že jsem velmi důsledně nastavil rovinu AF systému. Původní snímky byly o poznání méně ostré, a přitom v tomto konkrétním případě objektiv vyžadoval posun o pouhé 3 stupně na 20stupňové škále korekcí u Nikonu D7000. Pokud tedy

máte pocit, že jakýkoliv váš objektiv „nekreslí“ tak, jak by měl, věřte, že z 99 % případů postačí nastavit Front nebo Back focus, a bude jako břitva. Dost možná, že se o ostrost svých snímků šidíte již řadu let a nechtělo se vám do servisu, nebo jste měkkou kresbu považovali až dosud za přirozenou vlastnost svého objektivu. Když si budete v budoucnu kupovat nový fotoaparát, zaměřte se na to, zda tuto funkci korekce AF systému má. Je mnohem důležitější, než by se mohlo zdát, a využijete ji i u drahých profesionálních objektivů!

Pro koho, kdy a kam?

Při celkovém hodnocení objektivu je samozřejmě důležité zohlednit, pro koho je vlastně určen, jaký má rozsah a prodejní cenu (13.490,-Kč), a je také důležité hodnotit jej v rámci kategorie ultra-zoomových objektivů. Není to ani jednoduchý monofokální objektiv, ani drahý profesionální zoom s krátkým rozsahem ohnisek, ale univerzální, širokorozsahový zoom za velmi dobrou

cenu, a je samozřejmě na každém uživateli, jaké kompromisy jsou pro něj akceptovatelné, a co za ně získá. Jak jsem již zmínil, opticky je Tamron AF 18-270 mm f/3,5-6,3 Di-II VC PZD v rámci kategorie nadstandardní, s příjemným zobrazením oblastí mimo pole hloubky ostrosti. Jeho smyslem je především univerzálnost použití pro uživatele, kteří chtějí z různých důvodů mít u sebe pouze jeden objektiv, ale pokud možná co největší rozsah ohniskových vzdáleností. Typickým příkladem je dovolenková, turistická a treková fotografie, kde jde jak o celkovou hmotnost, tak i rozměry. Na místě je připomenout i problematiku případné výměny objektivů v prašném prostředí, kdy ke znečištění čipu dojde takřka okamžitě - to v případě takto univerzálního objektivu bez nutnosti výměny odpadá.

Vzhledem k nadstandardní optické kvalitě objektivu jej lze doporučit jak těm, kdo dlouhodobě chtějí mít jen jeden objektiv a potřebují nahradit méně kvalitní a rozsahem omezený setový objektiv (to je i tip pro obchodníky na zajímavý bundle), tak vyspělejšími fotografy, kteří čas od času potřebují nechat drahé vybavení doma, a hledají kvalitativně slušnou alternativu s co největším rozsahem ohniskových vzdáleností. Člověk nikdy nemůže vědět, co ho kde potká, že? Tady musím připomenout i skutečnost, že je objektiv vybaven optickou stabilizací s velmi slušnou účinností. Při nejdelším ohnisku 270 mm, což je ekvivalent 405 mm v případě formátu

Tamron AF 18-270 mm f/3,5-6,3 Di-II VC PZD svou délku při nastavení na 270 mm zvojnásobí.

Nikon DX) jsem při snímání z ruky a ve stoje bez problému udržel ostrost i při expozičním čase 1/90 sec.

A opět malá odbočka. Optickou stabilizaci zapínáte, a platí to opět obecně pro všechny objektivy, jen v případě nutnosti, a to zvláště u krátkých ohniskových vzdáleností a při expozičních časech delších než 1/10 sec., kdy již dosáhnete ostřejšího obrazu použitím stavivu. U časů v řádu vteřin již optickou stabilizaci nepoužívejte vůbec, s menší ztrátou kresby počítejte i v případě integrovaných systémů s pohyblivým čipem; také v těchto případech raději použijte stativ.

Je samozřejmé, že takto širokorozsahový zoom není již možné tahat za uši jako králíka, a nečekejte tedy zázraky při snímání s plným odcloněním. Mně se osvědčilo pracovat zhruba s jednou clonou nad světelností objektivu, kdy ještě neztrácíte tolik světelnosti, ale optická soustava má již výbornou kresbu. Na krátkém konci je to f/5,6, na dlouhém f/8, přitom je toto přicloučení důležité především v širokouhlém nastavení. Jako nepříliš důležité v digitálním věku vidím sférické zkreslení objektivu na první pohled patrné u širokých ohnisek při snímání rovnoběžných linií, tedy především architektury. Sférické zkreslení je u širokouhlých objektivů zcela běžné, a to i v profesionální třídě, i když samozřejmě v menší míře. U běžných námětů se není potřeba nápravou zabývat, a pro architekturu použijete při konverzi RAW modul Profil objektivu např. v Adobe Lightroom 3, kde je již

Snímek v silném plošném protisvětle překvapí svou brilancí. Ohnisko 270 mm, f/8, čas 1/180 sec., stabilizace VR.

tento objektiv k dispozici na výběr, to samé platí pro chromatickou aberaci. Ze zkušenosti vím, že kdo neví, jak v počítači snadno a rychle tyto běžné optické vady opravit, ten si ani nějakého problému nevšimne a s fotografiemi je spokojen.

Objektiv tedy hodnotím jako velmi povedený, v rámci kategorie nadstandardní, a při správném používání určitě nezklame ani náročnější uživatele. Běžné náměty je možné bez problému zvětšovat na formát A4, u portrétů, reportáží a dalších námětů, kde není vysoké rozlišení kritickým požadavkem, lze získat velmi slušné zvětšeniny i ve formátu 30x45 cm (kdo nevěří, nechť se zastaví na našem minilabu v Seydlerově ulici, tam jsou tyto zvětšeniny k dispozici k nahlédnutí).

Text a snímky: Jan Karbusický

Opět ohnisko 270 mm, f/7,1, stabilizace VR.

